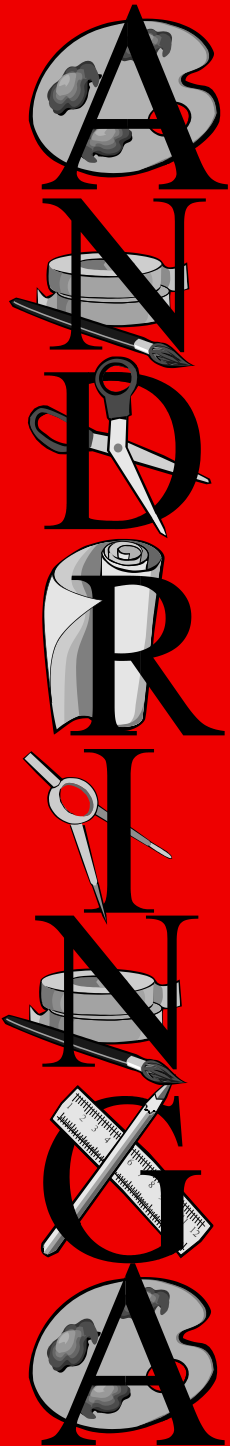

Juni 2006

Andringa Staach Nijs

43

Orgaan van de
Andringa Stichting

ANDRINGA STICHTING ADRESSEN

Correspondentieadres (en tijdelijk secretariaat)

Mw. Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5
9269 NB VEENWouden
Tel. 0511 - 472207

NIEUW E-mail adres: andringastichting@hetnet.nl

Voorzitter (ad-interim)

Dhr. Herman Andringa
Hoofdweg 205
8474 CG OLDEHOLTPADE
E-mail: herman.andringa@home.nl

Penningmeester

Mw. Eppie Andringa - Bijma
Waterlelie 5
9291 JP KOLLUM

Alle geldhandelingen voortaan alleen via onze Zakelijke Girorekening:

Postgiro 99008 – t.n.v. Andringa Stichting, Waterlelie 5, 9291 JP Kollum
(Het Rabo-banknummer is met ingang van 17 maart 2005 vervallen)

Beheer Andringa Boeken en Kalenders

Dhr. en mw. Ferdinand en Nelly Ettema – Andringa
Geert Knolweg 48
8501 MK JOURE

Na ontvangst van het bedrag op het gironummer van de Andringa Stichting krijgt u het bestelde thuisgestuurd. Persoonlijk afhalen en betalen kan ook, maar na afspraak. Voor meer informatie zie pag. 28.

Eindredacteur ASN – Andringa Staach Nijs

Dhr. Piet Andringa
Bouwmeestershoeve 208
7326 RP APELDOORN

Beheer Andringa familie archief – ook voor al uw familieberichten !!!

Mw. Tsjikke Andringa
Leeuwerikstraat 5
9269 NB VEENWouden
Tel. 0511 - 472207

E-mail: tsjikkeandringa@hetnet.nl of andringastichting@hetnet.nl

Lees eerst deze pagina van Andringa Staach Nijs nummer 43 (ASN 43) met vragen, opmerkingen en mededelingen!

UW FAMILIECODE IS BIJGESTELD:

Allereerst een vriendelijk **verzoek** om het **adresetiket van de envelop** behorende bij dit Andringa krantje uit te knippen en **hieronder vast te plakken**:

Grotendeels aansluitend aan de codering in het register van beide Andringa boeken is een kleine wijziging toegepast op de adresetiketten. Op het etiket staat nu eerst het geboortjaar van de Andringa op uw adres (of van de Andringa waarmee u verwant bent) en daarna de familiecode. Voortaan graag bij alle correspondentie de bijgestelde familiecode gebruiken.

Staat er **geen familiecode** op uw adresetiket maar staan er **wel twee vraagtekens ??** Dan weten we niet bij welke familie u hoort. Graag even een reactie per telefoon (0511-472207) of e-mail. Tsjikke zal dan proberen de vraagtekens te wijzigen in uw persoonlijke familiecode!

Bent u **niet (meer) geïnteresseerd** in het Andringa Staach Nijs, ons twee maal per jaar verschijnend Andringa familiekrantje of woont op uw adres geen Andringa meer? Is het **ADRES** op uw envelop **NIET CORRECT** weergegeven, ontvangt u het familieblaadje op twee adressen en/of staat er een onjuiste familiecode op vermeld? **GRAAG EEN REACTIE** (eventueel met het originele adresstickertje) sturen naar: Mw. Tsjikke Andringa, Leeuwerikstraat 5, 9269 NB Veenwouden. Tel. 0511 - 472207

Nieuwe bestuursleden. Wij zijn nog steeds vol goede moed op zoek naar meer mensen die het huidige bestuur willen komen versterken, assisteren en ondersteunen!!!

**Denk niet te lang na,
maar reageer snel,
mail, schrijf of bel!
Van harte welkom!**

EVEN VOORSTELLEN:

NIEUW BESTUURSLID...

Hallo allemaal

Zo, hier dan mijn eerste brief in ASN. Ik zal mij even voorstellen, mijn naam is Ida Okx-Andringa, ik ben 58 jaar, geboren in Leeuwarden, waar ik tot m'n twintigste heb gewoond. Daarna heb ik 30 jaar lang in Haarlem gewoond en nu alweer 8 jaar in Appelscha. Met mijn huidige vriend heb ik een lat-relatie. In de Andringa boeken kunnen jullie mij vinden bij LE 212. Ik heb 2 kinderen. Mijn zoon woont in Haarlem, hij is getrouwd en heeft twee zoontjes van 5 en 2 jaar oud. Mijn dochter woont in Salerno (Italië) en ook zij is getrouwd. Zij heeft een dochttertje van bijna 4 jaar oud en kreeg eind januari een zoontje. Ik ben toen drie weken bij haar geweest, dat was weer een hele ervaring. Tijdens die dagen heb ik haar veel geholpen, want daar in Italië kennen ze niet de kraamzorg zoals wij die hier in Nederland kennen. Mijn dochter kon de hulp van haar mams wel gebruiken! Dat is nu dus voor ons een vakantieadresje om een paar keer per jaar naar toe te gaan. In april waren we voor tien dagen naar Italië en kon ik zien hoe de kindertjes zijn gegroeid. Om het contact met de kinderen goed te onderhouden heb ik een computer genomen. Via de webcam kan ik nu ook de kleinkinderen zien.

Verder houd ik van fietsen, langlaufen, winkelen en natuurlijk van reizen. Zo kom je ook wel eens bij toeval Andringa's tegen. Voor ASN 42 had ik al een stukje over de ontmoeting in Kusadasi met een Andringa geschreven. Helaas is dat stukje toen door ruimtegebrek niet geplaatst. U kunt het nu in dit Andringa Staach Nijs nummer lezen bij "Ontmoetingen" op blz.16. Afgelopen november had ik weer een bijzondere ontmoeting. Ik was toen 14 dagen naar mijn dochter in Italië geweest. Ik wist dat Simon, mijn broer, op de dag dat ik weer terug zou vliegen, vanaf Schiphol naar Nieuw Zeeland zou gaan. Mijn vliegtuig zou om 18:00 uur landen, maar natuurlijk zoals altijd zou Transavia vanaf Napels ook nu wel weer een vertraging hebben. Broer Simon moest om 18.30 het vliegtuig instappen en zou dan om 19:00 uur vliegen, dus voordat ik uit mijn vliegtuig zou stappen zou het 18:15 uur zijn. Maar wat schetst mijn verbazing: mijn vliegtuig landde al om 17:45 uur en ik liep om 18:00 uur door de slurf naar de hal toe! Dus snel even kijken waar

Simon moest instappen; dat was gate B22! Ik probeerde daar zo snel mogelijk naar toe te lopen! Toen ik zo'n vijf stappen had gedaan, zag ik mijn broer de hoek om komen! Hij had ook geïnformeerd waar het toestel uit Napels zou landen, ook hij liep dus snel naar mijn gate! Het was zo leuk, dat het leek wel of wij elkaar in jaren niet hadden gezien! Iedereen stond naar ons te kijken, maar dat deed ons niet. We hebben ons toen door iemand op de foto laten zetten, want dit komt natuurlijk heel zelden voor! Lopend naar gate B22 hebben wij nog heerlijk een half uurtje bij kunnen kletsen, waarna ik broer Simon heb uitgezwaaid. Hier de ontmoetingsfoto van ons tweeën op Schiphol.

Natuurlijk vind ik ook dat je sociale contacten moet bijhouden, dus ga ik iedere veertien dagen een dag met de trein naar Haarlem. Daar bezoek ik dan mijn vrienden en familie. Dat treinreizen is onderhand mijn hobby geworden, ik geniet er volop van. Zo hebben jullie een klein beetje een idee wie Ida is. Wie weet ontmoeten wij elkaar wel eens op een volgende Andringa-familiedag!

Groetjes uit Appelscha
van Ida Okx – Andringa (LE 212)

COLUMN

25 jaar geleden vond de geboorte plaats van de **Andringa Staach Organisatie**. Een klein clubje actieve Andringa's staken de koppen bij elkaar, rolden de mouwen op en gingen enthousiast aan de slag onder de bezielende leiding van een idealistische genealoog. Wat deze pioniers niet konden weten was dat het werk dat zij startten na vijftwintig jaar nog steeds plaats vindt. Af en toe valt er een vrijwilliger af of komt er weer een bij. Toch is continuïteit van de Andringa Staach club al vijftwintig jaar verzekerd. Het heeft geresulteerd in enkele prachtige familieboeken, een fraaie verjaarskalender, acht familiereünies, een waardevolle verzameling familiedocumenten, een schat aan gegevens, vele originele en unieke foto's en 42 ASN krantjes.

Wat dit laatste product betreft kunnen we constateren dat de regelmaat van het familieblad niet altijd even vanzelfsprekend was. Niet alleen het aantal uitgaven varieerde, vooral de verschijningsdatum was wat onregelmatig. Toch moeten we dit niet overdrijven want in de onregelmatigheid zit al jaren regelmaat. Een heel enkele keer moest van het stramien, om in het voor- en najaar een ASN uit te brengen, worden afgeweken. Dat had natuurlijk zijn redenen. Het werk voor de Andringa Staach Organisatie is een vrijwilligerstaak en zoals veel vrijwilligerswerk komt de uitvoering al snel in de knel als er andere prioriteiten gesteld moeten worden. Werk, familie, partner, opleiding en andere hobby's gaan noodzakelijkerwijs dikwijls voor. Dat is onontkoombaar.

Vijfentwintig jaar activiteit heeft dus wel degelijk veel opgeleverd, ondanks de bijrol die de Stichting is gaan vervullen in het leven van sommige stichtingbestuurders. Nu de Andringa Werkgroep/Stichting een kwart eeuw bestaat is er alle aanleiding om stil te staan bij het huidige bestaan. Net als bloemen verwelken ook sociaal historische initiatieven. We kunnen daarom nu terecht de vraag stellen naar de levensvatbaarheid van deze kleine, bescheiden organisatie. Temeer daar er geen kandidaten staan te trappelen om het vaandel over te nemen. Oproepen in ASN hebben nauwelijks geleid tot kandidaat-leden voor het bestuur. Het maakt opstappen voor de huidige bestuurders moeilijk, het gaat hen aan het hart dat er geen opvolgers zijn, schrijvers, organisatoren die met nieuw elan, energie en frisse ideeën aan de slag gaan om daarmee een stukje familiehistorie vast te leggen voor het nageslacht. De andere kant van de medaille is dat, als er geen animo is, de stichting op een lager pitje moet branden. Daar is uiteindelijk ook niets mis mee. Tijdens de laatste bestuursvergadering is hierover gediscussieerd. Het "bestaan" kwam aan de orde, ook in de zin van "heeft de stichting voldoende steun" uit de achterban. Financieel in ieder geval wel. We kunnen constateren dat vele Andringa's een bedrag over hebben om het werk mogelijk te maken. Het leeft in die zin wel. We kunnen echter ook concluderen dat er onvoldoende actieve vrijwilligers zijn om de stichting te laten bloeien. We waren het roerend met elkaar eens dat ook een "slapende club" een goede club kan zijn. Als er weer leven in de brouwerij komt en onbekende Andringa's gemotiveerd raken en "wat-willen-doen" kan het bestuur faciliteiten bieden of taken overdragen. Overigens heeft het bestuur ook besloten de familiereünie in stand te houden. De organisatie van dit evenement staat hoog op de prioriteitenlijst. Ik ben razend benieuwd hoe het de Andringa Stichting de komende 25 jaar zal vergaan. Of ik die mijlpaal zal meemaken is de grote vraag. Wel ben ik stellig van plan om een bijdrage te leveren aan het vastleggen van familie verhalen van vooral onze eigen, maar oh zo vreemde, tak...

Herman Andringa – NB 22114

Utnoeging

foar de minsken fan it earste oere ...

17-01-1981

25 jier

17-01-2006

Tisdei 17 jannewaris 2006

middeis om 14.00 oere

bij ús âld-foarsitter fan de *Andringa* Wurkgroep

en letter ek fan it *Andringa* Stichtings Bestjoer:

dhr. Sjoerd *Andringa* fan Exloo, no wenjend yn Heerenveen

***Wa nimt wat foto's mei? Mei freonlike groet en oant tiisdei,
Tsjikke.***

De bijeenkomst op 17 januari 2006 voor de mensen van het "allereerste uur" werd gehouden bij onze oud-voorzitter Sjoerd, precies 25 jaar na ons eerste samenzijn op uitnodiging van Ype Brouwers, onze latere genealoog. Tijdens deze feestelijke bijeenkomst stonden we natuurlijk even stil bij het verleden.

25 brandende waxinelichtjes in de vorm van een fraaie A waren uitgangspunt voor de speech die door Tsjikke ten tonele werd gebracht. Zij stond niet alleen stil bij enkele bijzondere gebeurtenissen over de afgelopen tijd, maar vooral bij het wel en wee van alle bestuurders. De bestuursleden waren soms familie van elkaar, maar meestal niet. De naam *Andringa* bracht hen bij elkaar en blijft hun onderlinge band. In de loop der jaren is er een zeer bijzondere, vaak hartverwarmende familieband ontstaan. De basis die in toen in 1981 is gelegd, is nog steeds merkbaar.

De A van Andringa, maar ook van Afscheid van enkele bestuursleden:

YB - Arjen	† 26 april 1991
YB - Mem Grytsje	† 26 dec. 1995
YB - Heit Sybe	† 16 juni 1998
LA - Felix	† 13 nov. 2002
SA - Jaap	† 11 dec. 2003
LE - Aggie	† 15 mei 2004
ZG - Janke	† 24 nov. 2005

Ype Bouwers (genealoog) uit Leeuwarden kon er helaas door ziekte niet bij zijn, Tineke (van oud-secretaris Arjen) ook niet. Sjoerd (voor het eerst zonder zijn pas overleden vrouw Janke) was onze gastheer. Johan (van Aggie, allebei “sneupers”) uit Joure kwam in zijn rolstoel, vergezeld door Ferdinand en Nelly (boekenbeheerdersechtbaar) uit dezelfde woonplaats. Menno en Janny (vooral actief tijdens familiedagen) uit Bolsward waren ook van de partij, wij hadden heel wat bij te praten! Eppie (van penningmeester Jaap) uit Kollum en Tsjikke zorgden voor de catering. Na overleg met oud-voorzitter Sjoerd hebben we e.e.a met dit “kleine clubje” gevierd. Later tijdens een bestuursvergadering is er natuurlijk ook uitgebreid aandacht aan geschonken, **25 jaar is toch echt wel een mijlpaal met een zilveren rand!**

Welke mensen, behalve die ons al zijn ontvallen, zijn nog meer genoemd? In volgorde van “intrede” in de Werkgroep, later Andringa Stichtingsbestuur: Floris & Boudien (uit Drachten), Tsjerk & Asmahane (toen Schiermonnikoog en nu al weer enkele jaren wonende te Makkum). We stonden even stil bij de echtscheiding van Japke (van Ype) en die van bij Hilbert (van Tsjikke). Natuurlijk kwamen ook de volgende personen aan bod, sommigen nog steeds actief voor de Andringa Stichting: Herman & Hiltje (uit Oldeholtpade), Heleen & Mark (uit Veenwoudsterwal), Hans & Thea (St. Nicolaasga), Piet & Els (uit Apeldoorn), Karin & Jurrie (uit Biddinghuizen) en Ida (uit Appelscha). Al met al een lange lijst met namen, iedereen met zijn / haar eigen inbreng!

Tot slot nog enkele opmerkelijke gebeurtenissen uit de afgelopen 25 jaar:

Acht Andringa Familiedagen in Nederland

1	21-03-1981	Akkrum	Oude Schouw
2	27-03-1982	Heerenveen	Tropenfauna
3	09-02-1985	Leeuwarden	Open Hof

Andringaboek deel I

4	24-09-1988	Leeuwarden	Open Hof
5	19-09-1992	Oldeboorn	Hotel Goeres
6	16-11-1996	Leeuwarden	De Koperen Tuin

Andringaboek deel II

7	01-07-2000	Drachten	Karmel Klooster
8	05-06-2004	Terherne	Kameleondorp

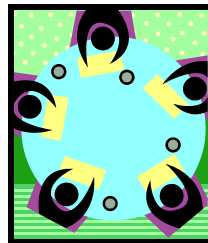
Andringa Kunstkalender

42 Andringa Staach Nijs familiekrantjes ASN

Twee Andringa Familiedagen in de VS van Amerika:

1	26 aug. 1988	Chicago (IL) met Sjoerd, Janke & Tsjikke
		Andringa English Summary / Engelse vertaling Andringa boek I
2	juli / aug. 1989	Madison (WI) olv John P. & Jane en NC fam.
		10 Andringa Newsletters in English m.vr.gr. Tsjikke Andringa

Het verheugt mij als voorzitter ad interim bijzonder dat er tijdens onze bestuursvergadering eind maart jl. een **financieel verslag** op tafel lag over de afgelopen vijf jaren. De afhandeling van de financiën van onze stichting is enkele jaren lang een probleemkindje geweest. In 2002 werd onze penningmeester ziek en na een vervelende ziekteperiode overleed Jaap Andringa aan het eind van dat jaar. De overdracht van de financiën was problematisch en uiteindelijk heeft Jaap's vrouw Eppy Andringa – Bijma samen met Tsjikke het penningmeesterschap op zich genomen. Alle geldhandelingen vanaf 2003 werden niet meer handmatig, maar met behulp van een computerprogramma inzichtelijk gemaakt. Het opstellen van de jaarrekeningen en vooral de aansluiting op de jaren ervoor gaf enorm veel werk. Voor Jaap was dat allemaal gesneden koek, maar voor de amateur-opvolgers vergde het een enorme tijdsinvestering om de zaak rond te krijgen. Er was bijzonder veel lof voor Tsjikke, die heel veel tijd in dit project heeft gestoken en de nodige uurtjes achter de computer heeft doorgebracht om alle cijfertjes op een rij te krijgen. Er is uitstekend werk verricht. Na Jaap zijn overlijden is er in eerste instantie gezocht naar een penningmeester "van buiten het bestuur", op de laatst gehouden familiedag werd daarvoor een oproep gedaan, maar ook toen geen reactie. Voor de controle van de boeken was het gemakkelijker om vrijwilligers te vinden. Michiel Andringa (NB) uit Sint Annaparochie en Janke Maring – Andringa (ZG) uit Oenkerk hebben de boeken gecontroleerd en uitstekend in orde bevonden.

De **kascontrolecommissie** heeft op **21 maart 2006** de financiële jaarverslagen over de afgelopen jaren gecontroleerd aan de hand van de financiële jaaroverzichten waarin alle bank- en giroafschriften zijn verwerkt. Ook is kennis genomen van de jaarrekeningen over 2000 en 2001 die reeds op 25 oktober 2002 waren gecontroleerd en onlangs in Euro's zijn bijgewerkt t.b.v. het totaaloverzicht.

Daarnaast was er inzage in de mappen met alle bank- en giroafschriften over bovengenoemde periode waarbij afschriften en originele stukken met verwijzing naar de diverse declaraties.

Tevens was er inzage in het totaaloverzicht m.b.t. baten/lasten van de Andringa Stichting over de jaren 2000 - 2005.

De **financiële verantwoording** is vastgelegd in een zeven pagina's tellend overzicht, te omvangrijk om in z'n geheel te worden gepubliceerd. Daarom geef ik een korte samenvatting over onze financiële positie. Overigens zijn de gegevens openbaar en ligt dit boekwerkje ter inzage bij de penningmeester. Bovendien zullen wij op de volgende familiedag eveneens verantwoording afleggen over de herkomst en de besteding van de gelden. En natuurlijk kunt u ons altijd vragen stellen of een toelichting vragen.

Op 1 januari 2000 was het vermogen omgerekend in Euro's: € 3664,80. In datzelfde jaar werd een familiedag georganiseerd. De bijdragen die door de deelnemers voor een familiedag worden betaald wegen over het algemeen niet op tegen de uitgaven ervan. Elk schrikkeljaar wordt ons reservekapitaal daarom enigszins voor bekostiging van de familiedag aangesproken. Het reservekapitaal werd en wordt daarnaast opgebouwd voor de drukkosten van bijvoorbeeld de Andringa uitgaven zoals boeken, ASN en de kunstkalender. Tijdens de afgelopen vijf jaren kon bijna elk jaar met een positief saldo worden afgesloten, behalve over de jaren 2002 en 2004. In het ene jaar veroorzaakt door te weinig inkomsten, omdat er geen ASN was uitgekomen, in het andere jaar door hoge uitgaven o.a. de drukkosten met betrekking tot de kunstkalender en de familiedag. Zo is over de afgelopen vijf jaren ons reservekapitaal met ruim 2000 Euro gestegen. Naast ons bescheiden kapitaal zijn wij ook in het bezit van (nog maar enkele) boeken en (nog vrij veel) verjaarskalenders. Deze voorraad wordt goed beheerd, wij weten hoeveel exemplaren voorradig zijn, maar wij nemen hiervoor niet een post op in onze balans. Het vertegenwoordigt uiteraard een zekere waarde van ons kapitaal, maar anders dan bij bedrijven, hoeven wij dat niet in onze jaaroverzichten op te nemen.

De jaaroverzichten zijn uitgebreid in het bestuur aan de orde geweest en gecontroleerd door een kascommissie. Ondertussen heeft het bestuur de penningmeester décharge verleend en bedankt voor het vele werk. Een extra dankbetuiging ging naar Tsjikke, nu secretaris, die voor de computerprogramma's heeft gezorgd en op volhardende wijze fouten heeft opgezocht en problemen heeft opgelost, waardoor de financiële overzichten op duidelijke wijze gepresenteerd konden worden. Wij gaan ervan uit dat vanaf dit jaar het financiële jaarverslag weer keurig binnen de daarvoor gestelde grenzen kan worden afgehandeld.

Herman Andringa, voorzitter ad interim

OPSPORING VERZOCHT ...

Wie, oh wie is vergeten zijn of haar naam en adres toe te voegen bij het overmaken van abonnementsgeld en/of giften? Meer dan 80 betalingen over de afgelopen 3 jaren kunnen we niet achterhalen! Het gaat om bedragen die variëren tussen 5 en 25 Euro. Hieronder volgt een overzicht met bank en gironummers, is die van u erbij? Graag even een reactie naar Tsjikke.

6 cijfers:	8 cijfers:	8 cijfers:	8 cijfers:
112293	106104683	340803584	403539447
448898	123039231	341712515	431232369
765001	124790844	343748878	458874876
520484	127520090	346156076	473300915
7 cijfers:	169153037	349805520	496278592
1121915	293184615	349825211	552112623
1426629	296154970		556943678
1556676	298057220	356101711	570710871
3071362	298080648	356101924	588732804
3208806	298150263	356213102	663728126
3276392	310263433		672165489
3414327	320412261	367405806	699004059
3509047	322935776	367851660	844084808
4516296	326123725	394311981	893705772
4665086	326203559		903550024
7024531	329412698		937064955

ACCEPTGIROSTROKEN EN ABONNEMENT ASN ...

Waarom nu alweer een acceptgirostrook bij uw mailing?
Wij willen onze huidige voorraad graag optimaal gebruiken ...

Er gaat volgend jaar namelijk veel veranderen,

een poosje geleden kregen we het volgend bericht:
"Hoewel de acceptgiro als betaalmiddel gewoon blijft bestaan, wordt per 1 januari 2007 de verwerking van één soort acceptgiro, de 'bijlagerijke acceptgiro', door alle banken afgeschaft. Dit is een interbancair besluit dat geldt voor alle banken, ook voor Postbank Zakelijk"

Even voor de duidelijkheid: een 'bijlagerijke acceptgiro' betekent dat wij een kopie van de door u ingevulde acceptgiro ontvangen. Die kopie gebruiken we voor de verwerking van uw betaling in onze administratie.

Wat betekent dat voor de Andringa Stichting? De Andringa Stichting heeft nu nog een doos vol met 1500 blanco acceptgirostroken die alleen in 2006 kunnen worden gebruikt. Daarna verandert er het een en ander. Waarom? **De bijlage bij het Zakelijke Giroafschrift verdwijnt.** Dat betekent voor onze Stichting dat alles wat u op de acceptgirostrook schrijft, niet meer wordt verwerkt. Alleen aan de hand van eventuele volgnummers is door ons dan nog te achterhalen wie iets heeft gestort, maar waarvoor het geld bestemd is, dat moeten wij maar raden! Die volgnummers zullen overigens ook veel problemen kunnen veroorzaken, want als wij besluiten daarmee te gaan werken en een nieuwe voorraad van 5000 acceptgirostroken bestellen dan worden ze genummerd van 1 t/m 5000. Per keer gebruiken we ± 900 stuks.

Afschrift Zakelijke Girorekening NU:

Geboekt	Code	Nr.	Naam/omschrijving	Rekeningnr.	Bedrag
5 FEB.	*AC		ZIE BIJLAGE 1	121212	5,00
10 FEB	*AC		ZIE BIJLAGE 2	232323	30,00
15 FEB	*AC		ZIE BIJLAGE 3	262626	10,00
20 FEB	OV		343434 G. ANDRINGA BOSWEG 1 ABCOUDE		12,50
25 FEB	OV	261	Hr. J. Andringa Veenweg 6, Annen	373737	5,00
1 MRT	GT		K. ANDRINGA, OMMEN OMMERWEG 17 4326 PC	414141	87,50
2 MRT	GT		BOEK 1 EN 2 EN KALENDER Q. ANDRINGA EE 9684KR	525252	20,00
3 MRT	*AC		ASN EN GIFT KA5211 ZIE BIJLAGE 4	989898	12,50

Afschrift Zakelijke Girorekening STRAKS:

Geboekt	Code	Nr.	Naam/omschrijving	Rekeningnr.	Bedrag
5 FEB.	*AC	65	-----	121212	5,00
10 FEB	*AC	734	-----	232323	30,00
15 FEB	*AC	1861	-----	262626	10,00
20 FEB	OV		343434 G. ANDRINGA BOSWEG 1 ABCOUDE		12,50
25 FEB	OV	261	Hr. J. Andringa Veenweg 6, Annen	373737	5,00
1 MRT	GT		K. ANDRINGA, OMMEN OMMERWEG 17 4326 PC	414141	87,50
2 MRT	GT		BOEK 1 EN 2 EN KALENDER Q. ANDRINGA EE 9684KR	525252	20,00
3 MRT	*AC	2092	-----	989898	12,50

Wij ontvangen vanaf 1 januari 2007 dus alleen giroafschriften waarop het rekeningnummer van u staat genoteerd, het betalingskenmerk en het bedrag van de betaling. Op pag. 11 heeft u al kunnen lezen bij "Opsporing verzocht" dat het vaak lastig is om uit te zoeken wie iets overmaakt en waarom, want de gegevens ontbreken, maar dat wordt vanaf 2007 helemaal moeilijk! Door de Postbank worden zes alternatieve mogelijkheden aangeboden, maar welke voor ons de meest praktische is nu nog niet te overzien. Misschien is na het lezen van voorgaande tekst te overwegen om voortaan uw bijdrage voor ASN en/of onze Stichting via **PERIODIEKE OVERSCHRIJVINGEN** (per maand, per halfjaar of jaarlijks) te doen plaatsvinden?

Geen acceptgiro meer gebruiken is een andere optie, maar dan moeten we na de eerste 25 betalingen die jaarlijks gratis worden verwerkt € 0,27 per bijschrijving bijbetalen. Waarschijnlijk is dit toch voor onze administratie de goedkoopste & meest eenvoudige optie, mits u **DUIDELIJK uw familiecode, naam, adres, postcode, woonplaats** met toelichting op het bedrag aan ons doorgeeft via uw overschrijvingskaart en/of via elektronisch bankieren. Door deze maatregel wordt **vanaf 2007** het abonnementsgeld verhoogd, voorlopig met 0,55 cent. Een bedrag van **5,55 Euro** is voor ons ook eenvoudiger te herkennen als abonnementsgeld. Giften zijn natuurlijk altijd van harte welkom! Tot eind 2006 kunt u overigens nog steeds de bijgevoegde acceptgirostrook gebruiken. Alvast hartelijk dank voor uw geldelijke bijdragen!

Met vriendelijke groet, ook namens penningmeester Eppie Andringa – Bijma, Tsjikke Andringa.

ONTMOETINGEN MET ANDRINGA'S ... 8

De achtste aflevering alweer - een verhaal over ontmoetingen met Andringa's ... nu in ASN 43. Regelmatig ontmoet ik mijn eigen Andringa familie en af en toe de Andringa's van het Andringa Stichtings Bestuur. Daarnaast hoor, lees, zie of ontdek ik vaak iets over andere mensen die dezelfde achternaam dragen of er aan verwant zijn. Overigens ben ik altijd benieuwd naar jullie reacties en verhalen, bel of stuur eens iets op, wie weet wordt daar in het volgende ASN op ingegaan ...

"Lit dyn goede dagen dy net ûntkomme ..."

Allereerst wil ik even stil staan bij het overlijden van Janke Andringa – van der Heide Op 24 november 2005 is zij op 87 jarige leeftijd overleden, na een gelukkig huwelijk van 63 jaar met Sjoerd Andringa (ZG 2114), onze oudvoorzitter uit Exloo. Op de rouwkaart een afbeelding van een door Sjoerd

ontworpen en door Janke geborduurde blauwe boom, allerlei bladerpartijen in een zeer fraai lijnen- en vlakken spel in diverse borduursteken uitgevoerd. Een van Janke's laatste creaties. "Lit dyn goede dagen dy net ûntkomme". Vooral de goede dagen uit de laatste 25 jaar herinner ik mij. Gastvrij, actief, meelevend, creatief, zorgzaam, gezellig, een heel eigen mening, werkend in en genietend van haar tuin, maar voor zover ik weet altijd samen met Sjoerd op pad. Janke stond open voor alle familienieuwtjes, leefde volop mee, maar was tijdens onze vergaderingen meestal op de achtergrond. Of kon zij dan juist extra genieten van haar wederhelft Sjoerd? Zelden heb ik een echtpaar gezien dat zoveel liefde voor elkaar uitstraalde! Tijdens de crematie werd Sjoerd door hun kinderen Janke's rots in de branding genoemd, dat was hij ook vooral de laatste jaren, daarbij gelukkig geruggensteund door hun naasten. In 1988 reisde ik (samen met baby Kirsten) met Sjoerd en Janke naar de eerste Amerikaanse familiedag. Toen in het vliegtuig en ook vaak op andere momenten waren zij voor mij als fijne, meelevende "ouders". Hoe vaak zat ik niet bij hen achterin de auto op weg naar een of andere Andringa bijeenkomst, nadat ik eerst gastvrij was onthaald in hun grote huis? "Tot haar tachtigste zat Mem op haar knieën onkruid te wieden met haar groene vingers" vertelden Jinse en Elske. Wat zal het afscheid van hun huis en die prachtige tuin beiden veel moeite hebben gekost, toen ze een keuze hebben moeten maken voor andere woonruimte. Jarenlang "Friezen om útens", uiteindelijk toch weer terug naar "it Heitelân"! Moai, sûnder wjergea, binne de Wâlden, smûk skaadzjend beamtegrien oeral yn't run! Sterkte Sjoerd!

Klonk de Wâldsang bij Janke haar afscheid, bij het afscheid vorige week van Gerben Andries Andringa (ZG 11221) was de keus gevallen op "In nije dei". In markante persoonlijkheid, 95 jaar oud, voor zover ik weet tot vorige week de oudste Andringa in Nederland. De week daarvoor kreeg ik het bericht van zijn dochter Gepke dat Gerben zijn gezondheid sterk achteruitging. Op 16 juni 2006 is hij rustig ingeslapen, sinds 1985 weduwnaar van Anke van Dam. Regelmatig belde hij mij op om me attent te maken op Andringa nieuwtjes uit zijn omgeving, kwam soms even persoonlijk langs om Andringa knipsels uit de LC, de Leeuwarder Courant (zelf ben ik geabonneerd op het Friesch Dagblad) bij me te brengen, maar vaker nog stuurde hij ze per post naar mij toe. Ik hoef maar even in de archieven te duiken en ik vind enveloppen met door hem in het Fries geschreven briefjes inclusief knipsels over een Andringa. "Beste Tsjikke. Hoe is't mei dy? Goed hoopje ik. Der wie werris in Andringa. Hy docht mei oan in roeiwedstryd in Terherne. Hy sit in een schouw. Hy jit Pier. Meer neis haw ik net. Kinst net us by mei komme? Dat soe ik wol moai vine! Dan sis ik mar, oant sjen. Dag Tsjikke. Germ. Kinst der wat ut wys wurre?". Bij een artikel uit het Haarlems Dagblad van 18/09/2004 dat hij via zijn dochter kreeg, heeft ene Remco Andringa geschreven over "Dagje naar zee met het huisvarken". Het commentaar van Germ op een

heel klein briefje genoteerd: "Dit hie Gep ut de Haarlemse Krante, net om de barig, mar om Remko, kinst em?" (Een blik in Andringa boek II: Is dit Remco, zoon van Theo?? ta). In dezelfde envelop vind ik nog een krabbel: "Gep har freon mat oan de knibbel opereert wurre! Dat felopig gjin auto." Tot op hoge leeftijd reed hij zelf. Het afgelopen jaar stuurde hij geen berichtjes meer, onlangs in maart op zijn laatste verjaardag heb ik hem voor het eerst opgezocht. Oh ja, in boek II staat een foutief geboortejaar, 1911 is juist!

Zou Uilkje Hagedoorn – Andringa (YH 311) dan nu de oudste Andringa in ons land zijn? Op 10 mei werd zij 94 jaar oud. Hier een opmerkelijke foto die ik zondag van deze innemende en krasse dame nam tijdens mijn eerste bezoekje aan haar. Ik bracht haar (& Martha) een exemplaar van het door hun nicht Sadie DeYoung – Andringa (YH 312) uit Lynden (WA-USA) in 1996 geschreven "Memories" boekje, dat ik in april 2006 kreeg toegezonden. Omdat het levensverhaal van Edward en Sadie in het Engels is geschreven heb ik een gedeelte in het Nederlands vertaald. Sadie vertelt

o.a. hoe haar ouders op de dag na hun bruiloft in 1913 meteen naar de VS emigreerden. In 1999 was ik bij Sadie op bezoek, toen had zij al toegezegd een exemplaar van dat boekje toe te sturen. Door een recentelijke opgestarte briefwisseling met een verre nazaat van mij, Kay Postma (achterachternicht van mem Grytsje) die ook in de staat Washington woont, kwam het boekje ter sprake. Sadie, nu 90 jaar, hartelijk dank voor het "Memories" boekje!! Uilkje toont hier een foto van haar eigen ouders: Douwe en Jantje Andringa – Grond (YH 311). Jarenlang was hij koster in de "achtkantige" kerk van St. Anna Parochie. Toen Uilkje haar broer Sijbe Andr. (YH 3112) een jaar of tien geleden in die kerk voor het eerst in het Bildts preekte, was ik daar samen met Sjoerd A. (fotograaf) en Gré (YP1211). Van de YH familiegroep krijgen we steeds meer informatie. Een Amerikaanse nazaat van Klaas en Eeke (YH 111 - zie boek I – pag. 290) is ook al jaren met stamboomonderzoek bezig. Deze Thomas Andringa (wordt YH1114111) was in 1991 bij m'n ouders in Oosterbierum. Toeval? Thomas werd toen door hen naar Sjoerd en Janke in Exloo gebracht. Ook hier werd hij zeer gastvrij onthaald. Tot begin 2006 wist ik niets van zijn bestaan, Thomas schreef me dat hij in mei naar Nederland kwam voor een korte vakantie. Hij is bij mij aan de deur geweest, maar ik was helaas niet thuis. Nu mailen we wekelijks.

Onze boerderij te Oosterbierum aan de zeedijk bij Koehool was bereikbaar langs de "reed" een onverharde eigen weg van bijna 1 km. lang. Halverwege die weg liep een smal weggetje langs een brede vaart naar de watermolen, waar Hein & Baukje woonden. Zij wonen nu in het dorp. Hein had mij laatst

bij het grafje gezien van ús Harm (YB 1221), ons in 1956 jong overleden broertje, bijna zes jaar oud. Op 22 mei, zijn verjaardag, is hij toen begraven. Vijftig jaar geleden alweer. Hein vertelde dat kleine Harm, die door zijn handicap moeilijk liep, regelmatig naar hun huis liep. Zij hadden geen telefoon, dus bracht Hein het jochie maar weer snel naar mijn ouders. Soms klauterde kleine ondernemende Harm op de ladder tot boven op de nok van de schuur, Hein kon dat vanaf zijn erf zien! Deze verhalen hoorde ik voor het eerst! Buurjongen Petrus herinnerde zich dat Harm vaak door mijn oudste broer Geert op z'n schouder mee naar huis werd genomen om toch op tijd aan tafel te kunnen zijn. Lees ook het verhaal van mem Grytsje in boek I.

Vele familieherinneringen borrelden ook weer omhoog tijdens onze eigen familiedag voor broers, zussen, aanhang en kinderen, die deze keer door m'n schoonzus Pytsje en mij werd georganiseerd. Voor het eerst werd die dag "Sybe-Grytsje-dei" genoemd om verwarring met de Andringa familiedag te voorkomen. 's Morgens in Aqua Zoo (voorheen otterpark), 's middags een rondrit door Noord Friesland langs dierbare plekjes van heit en mem (o.a. Hallum in het huis en de bakkerij van pake en beppe Werkstra) en 's avonds een afsluitend buffet in restaurant Andringa State te Marssum. Al met al werd het op 27 mei met een groep van bijna 40 personen een gezellige dag.

Op pag. 4 memoreert Ida (LE2132) aan haar ontmoeting met een Andringa. "Wij waren vorig jaar met ons viertjes op vakantie in Kusadasi (Turkijë). Het was er schitterend, vriendelijke mensen, goed hotel, heerlijk eten en alles inclusief. Daarnaast wilden wij wel aan een paar excursies meedoen, wij kozen voor een boottochtje van 1½ uur varen naar Samos (Griekenland) op donderdag en niet op woensdag ivm de markt. Daarom moesten we zelf voor vervoer zorgen. Het werd een taxibusje dat ons 's ochtends naar de haven bracht. Daar aangekomen moest iedereen zijn paspoort inleveren om het even later van de douane terug te krijgen. Er stonden ruim 50 mensen te wachten tot er een man met een stapel paspoorten kwam aanzetten. Hij riep de namen van die paspoorten op en dan nam je het in ontvangst. Zo riep hij op een gegeven moment ook "Andringa!", dus ik zei "Ja" en kreeg mijn paspoort, dacht ik, maar wat schetst mijn verbazing toen ik het inkeek? "Dit ben ik niet!" Ik wilde het weer teruggeven, maar achter me zei een stem: "Dat ben ik!". Dus keerde ik mij om en ja hoor daar stond ook een Andringa en het paspoort was van haar! Daarna gingen wij aan boord. Op de volle boot zochten we wel naar die persoon, maar helaas, we zagen haar niet. Na aankomst in Griekenland gingen wij eerst even bij een restaurant zitten om iets te drinken. Even later liep er een stelletje voorbij en bleef even stilstaan, tot het jonge vrouwtje vroeg: "Ben jij soms een Andringa?" Ik zei "Ja, dat ben ik, jij ook?" Al heel snel blijkt dat ze ook uit Friesland komt, in Leeuwarden woont (mijn geboorteplaats nog wel) en Nynke Andringa heet.

Dat is toch wel heel toevallig, een Andringa in het verre Kusadasi ontmoeten en juist op die donderdag! We hebben adressen uitgewisseld en een foto laten maken bij de boot voor in ASN. (Die foto plaatsen in ASN lukt niet – ta) Nynke blijkt de dochter van Haeije te zijn (ZG21131).

Ontmoetingen met Andringa's, ik kan nog wel een poosje doorgaan, maar de ruimte in dit krantje is alweer vol. Ter inleiding op het artikel "Getrouw aan hun Geloof", eerst nog even uitleg bij de foto hiernaast die op diezelfde middag werd genomen door vrienden van Simon & Griet Andringa. Tijdens een bezoekje met mijn zus Geiske aan de "Letter voor Letter" expositie

in het Fries museum te Leeuwarden genietend van een kopje koffie borduren ook wij onze namen op de grote lap die daarvoor op tafel lag. Ik had in ASN 43 een artikel willen wijden aan Andringa letterlappen, maar dat stel ik nu even uit. Hier nog een klein detail van een door Geiske in 2004 geborduurde letterlap. Welke Andringa heeft thuis een bijzonder (zelfgebordurd?) exemplaar? Graag foto's en/of verhalen voor artikel in een volgend ASN!

Oare kear mear! Mei freonlike groet,

Tsjikke Andringa (YB 12214)

GETROUW AAN HUN GELOOF ...

Zestig jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog is er nog altijd sprake van witte plekken in de geschiedschrijving over die jaren. De vervolging van Jehovah's Getuigen door de Nazi's is zo'n vergeten onderwerp. De tentoonstelling "Getrouw aan hun geloof" (van 2 december 2005 t/m 19-03-2006 in het Verzetsmuseum Friesland te Leeuwarden) geeft een beeld van het ondergrondse werk, de geloofsbeproevingen, gevangenschap, bevrijding en opvang van Nederlandse Jehovah's Getuigen. Naast het landelijke aspect is er ruime aandacht voor het regionale verhaal: de vervolging van Jehova's getuigen in Fryslân.

De expositie belicht, zonder bijbedoelingen, zo feitelijk mogelijk de vervolgingsgeschiedenis van een kleine maar zeer gedreven geloofsgemeenschap en confronteert de bezoeker met dilemma's van toen die ook vandaag de dag nog aan de orde zijn. De uit negentien tekst- en fotopanelen bestaande tentoonstelling is aangevuld met een aantal authentieke objecten waaronder een blauw wit gestreept concentratiekamppak met kampnummer en paarse driehoek. Die paarse driehoek is het symbool van de vervolging

van Jehovah's Getuigen. In de concentratiekampen werden de diverse groepen gevangenen onderscheiden met gekleurde driehoeken bijvoorbeeld geel voor Joden, rood voor verzetsmensen en roze voor homoseksuelen. In de expositie, die strikt feitelijk van karakter is, krijgt de vervolging een persoonlijk gezicht door de permanent getoonde videofilm waarop Getuigen hun verhaal vertellen. Voor mij werd één verhaal extra persoonlijk omdat ik attent werd gemaakt op deze expositie door één van de Andringa's ...

Op paneel 5 staat namelijk het volgende:

In de jaren 30 bezochten predikers van het evangelieschip 'De Lichtdrager' Jan en Rindertje Andringa – Wijnia in Tzum bij Franeker, die beiden in 1939 als Jehovah's Getuigen werden gedoopt. In de oorlogsjaren werd bij de familie Andringa – inmiddels in Dronrijp – de wekelijkse Wachtorenstudie gehouden. Zoon Simon, die in 1941 nog op school zat, vertelde hoe de Duitsers een inval deden, de trap opstormden en de zolder doorzochten. Zij zagen vier grote pakken met de verboden brochure "De vijfde kolonne, de RK Hiërarchie, Hitler en zijn godsdienstige bondgenoten" volledig over het hoofd, maar vader Jan Andringa is toch wel gearresteerd en hardhandig verhoord met het doel adressen van andere Getuigen te weten te komen. Bij een tweede inval herhaalde zich deze procedure en kwam Jan zes weken terecht in de gevangenis van Leeuwarden.

Bij het paneel met als onderwerp: "Ondergronds Werk – Dronrijp en Leeuwarden" staat op een indrukwekkend papier de volgende tekst:

Der Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD für die Besetzten
Niederländischen Gebiete Aussenstelle Leeuwarden.
Leeuwarden, den 5. April 1941
An den Direktor vom Huis van Bewaring, Leeuwarden.
Es wird ersucht die Jan Andringa aus Dronrijp und Gerrit Lageveen aus
Heerenveen für die Sicherheitspolizei auf zu nehmen.
I.V. Untersturmführen.

Simon Andringa vertelt mij bij dat paneel het verhaal over onderduiker Fritz die door het kordate optreden van moeder Rindertje een bezoek van de Duitsers heeft overleefd! Simon werd tijdens de oorlog buiten in de buurt van zijn ouderlijk huis aangesproken door Duitsers. Simon had op dat moment helaas geen persoonskaart bij zich, want die lag thuis. De Duitsers liepen hem achterna, Fritz was net beneden toen Simon met de Duitsers het huis naderde. Er was geen tijd te verliezen, moeder Rindertje wees Fritz een plaatsje in de kamer tegen de muur tussen deur en kast, zij opende de grote kastdeur en de kamerdeur waardoor een driehoekje ontstond met net genoeg ruimte voor Fritz. In de brandende houtkachel lagen enkele vochtige

houtblokken. Simon ging naar boven om zijn Ausweis te halen, de Duitsers bleven beneden en vroegen of de deur niet dicht kon omdat zij het koud hadden. "Nee, dat kan niet, want dan stikken wij door de rook", was het antwoord van Rindertje. Simon kwam met de juiste papieren en Fritz maakte gelukkig op dat moment geen enkel geluid, ondanks de prikkelende rook! Over deze Fritz staat op paneel - "Ondergronds werk. Niet-Friese getuigen in Friesland en Friese getuigen buiten Friesland" - het volgende vermeld:

Christiaan Niemann (schuilnaam Fritz) was Duitser en kwam als hannekemaaiër in de jaren 30 naar Friesland. Hij was toen al Bijbelforscher en predikte in de oorlogsjaren in de omgeving van Sneek, Bolsward en Achlum.

Bij een ander paneel zie ik een opengeslagen notitieboekje van Arie Fieret met namen en adressen van Getuigen in Friesland zoals hij dat tijdens WO II gebruikte. "Duikaart van Arie F. zoals na de bevrijding opgemaakt door het onderduikerbureau van Leeuwarden" staat erbij genoteerd. Oh gelukkig, denk ik, want tijdens de oorlog waren dergelijke noties natuurlijk levensgevaarlijk! Enkele namen die ik kan lezen in het opengeslagen notitieboekje bij de L zijn: Jan, Hinke, Wiets, Simon en Ghiel Andringa aan de Langhuisterweg 177 te St. Annaparochie met hun geboortedata.

Ondergronds werk: Jehovah's Getuigen zetten hun wekelijks bijbelvergaderingen tijdens de bezettingsjaren op een omzichtige manier voort. Deze werden in particuliere huizen gehouden en het tijdstip en adres wisselden regelmatig. Een studiegroep bestond uit niet meer dan tien personen die op verschillende tijdstippen binnenkwamen om zo min mogelijk op te vallen.

Tijdens het bezoekje aan bovengenoemde expositie, ontmoet ik nog meer mensen die ik ken. Bovendien is er iemand die vroeger wel bij ons thuis langs kwam. Hij werd altijd gastvrij onthaald door mijn moeder en denkt daarbij met grote dankbaarheid terug aan de daaropvolgende gesprekken. Mijn moeder, belijdend lid van de Gereformeerde Kerk en hij als Jehovah Getuige, elk met verschillende visie op hun geloof maar, waarschijnlijk mede door Mem Grytsje haar onbevangen hartelijkheid, elkaar respecteerend.

Tsjikke Andringa (YB 12214)

Naschrift door Hermanus Andringa (kleinzoon van Jan en Rindertje)

Helaas heb ik deze tentoonstelling gemist. Jammer, omdat er uniek materiaal over familieleden van mij werd gepresenteerd en ik nog vele herinneringen heb aan Jan en Rindertje. Natuurlijk heeft dat te maken met hun geloof. Mijn vader Dirk, de oudste zoon van Jan en Rindertje, is op jonge leeftijd van huis gegaan, deels door armoede gedreven, deels door dat zelfde geloof. In 1940, toen meer bevolkingsgroepen

ernstig in problemen kwamen door de vervolging van de Duitsers, was mijn vader al enkele jaren uit huis. Het is mij niet bekend of er in die tijd contacten waren tussen mijn ouders en mijn grootouders. Dirk had toen het geloof de rug toegekeerd, hoewel hij zijn ouders respecteerde. Later is het contact enigszins hersteld. Enkele ooms en tantes volgden pake en beppe in hun geloofsovertuiging, enkele andere gezinsleden distantieerden zich ervan. Het is boeiend om nu te vernemen hoe moedig zij in de oorlogstijd geweest zijn. En het is misschien wel leerzaam om Simon en Jochum, die beiden nog leven, te vragen naar hun ervaringen met het geloof, de oorlog en de (sociale) omstandigheden in die oorlogsjaren.

Overigens zijn mijn herinneringen aan Pake en Beppe gemengd van aard. Op mijn veertiende jaar fietste ik van Heemskerk naar Sint Jacobiparochie om bij hen te logeren. Mijn bezoek was van zeer korte duur, want na één nacht "ontvluchtte" ik hen vanwege de benauwende atmosfeer en heb ik de vakantie doorgebracht bij de zuster (Tante Jetje) van Pake Jan, die in Leeuwarden woonde. Pake en Beppe kwamen meestal een maal per jaar logeren in Heemskerk. Het hele huis werd dan op zijn kop gezet. En hoewel mijn ouders beiden nooit blijk gaven veel om hen te geven, deden zij op deze dagen hun best om het hen naar de zin te maken. Wij kinderen vonden het wel prettig, omdat er lekkere dingen op tafel kwamen en de gewone dagelijkse gang van zaken werd doorbroken.

FILOSOFEREND OVER ONZE ANDRINGA STICHTING ...

Toekomst ...

De Andringa Stichting (AS) is een organisatie in het nu, die vooral gericht is op het verleden. Onze club is ontstaan om te graven in herinneringen, te spitten in archieven, vergeelde foto's op te sporen en documenten uit de lade te halen. Allemaal met het doel om dat onder de aandacht te brengen van geïnteresseerde nazaten van Tyard. De toekomst ligt open, is ongewis, in tegenstelling tot het verleden. Ons familieverleden bestaat uit vele generaties, we graven zelfs tot de dertiende eeuw terug voor gegevens over Andringa's. Voor alle takken van onze stambomen gaan de sporen terug tot honderden jaren. De (relatief) korte periode dat wij nu gegevens verzamelen stelt in het licht van de familiegeschiedenis niet veel voor. Wat is vijftig jaar nu helemaal? Organisaties, verenigingen en stichtingen worden vaak voor dertig jaar vastgelegd bij de notaris. Zij ontstaan, groeien, bloeien, krimpen en verdwijnen. Ons 25 jarig bestaan is een uitgelezen moment om na te denken en te discussiëren over het bestaan, voortbestaan of beëindigen van deze familieorganisatie. Als wij de balans opmaken over de afgelopen vijftig jaar van onze familieorganisatie overheersen de positieve elementen. Dat wil niet zeggen dat daarmee ook de toekomst in beeld komt. De balans opmaken houdt ook in een afweging maken over het voortbestaan van onze kleine organisatie. Die afweging wordt niet door het bestuur alleen gemaakt, maar ook door alle belangstellenden en de donateurs. U dus. Als er geen bestuursleden meer zijn en er worden geen activiteiten ontplooid dan verdwijnt de AS vanzelf van deze aardbodem. In

ons bestuur overheerst het gevoel dat de AS voort moet blijven bestaan. Er is twijfel over de levensvatbaarheid van bepaalde activiteiten, maar niet over het bestaan van de stichting zelf. We kunnen dus voorzichtig naar de toekomst kijken en vooruitblikken hoe het werk van de AS er de komende decennia zou uit kunnen zien.

Achterom kijken

Wensen, verwachtingen, doelstellingen en plannen zullen de richtingwijzers zijn om vooruit te kijken. Een blik achterom is ook nooit weg. Wat heeft onze AS gedaan, hoe heeft zij dat gedaan en wat zijn onze conclusies? Vooral ook: heeft AS voldaan aan de verwachtingen die destijds tot de geboorte hebben geleid? Een kwart eeuw oud, is het werk af, heeft de stichting haar doelstellingen bereikt? Dan is het wellicht tijd om de stekker eruit te trekken, geen kunstmatige ademhaling toe te passen en de Stichting een stil, maar onontkoombaar einde te gunnen. De stichting laat wel wat achter. Het werk ligt vast in de boekwerken. De eerste doelstelling van de werkgroep en later de stichting was om een genealogie te maken is gelukt. Tijdens dit moeilijke proces is er nog iets anders ontstaan: familiewarmte. Er ging een vuurtje branden. Eerst bij de werkgroepleden en door de familiereünies ook bij veel andere familieleden. Smeulende interesse groeide uit tot een actief brandje. En, nadat de grote klus was geklaard, konden de pioniers van het eerste uur moeilijk afscheid nemen van hun kindje. Nieuwe doelen kwamen in de plaats voor oude. Ik heb dat zelf verschillende malen onder woorden gebracht in eerdere nummers van ASN. Een van die nieuwe doelstellingen was "saamhorigheid" versterken en interesse levend houden voor genealogische vraagstukken. Een ander doel werd onderzoek te bevorderen en familiecontacten tussen de verschillende Andringa-takken te bevorderen. Contacten over de hele wereld bevestigen dat de werkgroep en de stichting in dat opzicht veel tot stand hebben gebracht. Hoogtepunt voor mij was ongetwijfeld de zevende familiereunie in Drachten in het jaar 2000, waar veel buitenlandse Andringa's vertegenwoordigd waren. Kortom de stichting heeft met vallen en opstaan, ondanks actieve en minder actieve perioden, veel tot stand gebracht. Onvermoeibare mensen zoals Sjoerd (vroeger Exloo en nu Heerenveen), Tsjikke (wie-kent-haar-niet), Johan Nota (de superspeurder) en onze "magazijnmeester" Ferdinand Ettema (waarmee ik alle anderen niet te kort wil doen!) hebben, voordat zij deze aarde verlaten, een aardige erfenis achtergelaten. Een erfenis waar wij trots op mogen zijn.

Perspectief

Nu is het tijd om de blik naar voren te richten, te zien uit welke hoek de wind waait en om de koers opnieuw te bepalen. De vraag of we dat willen hebben wij reeds beantwoord. Wij willen koers zetten naar nieuwe horizons met of zonder nieuwe matrozen, stuurman en we hebben een kapitein nodig. De huidige bemanning dobbert wat rond en roept wat. Dus roep ik mee. De Andringa Stichting heeft wel degelijk perspectief. Misschien niet in

genealogisch opzicht, maar zeker wel in documentair en intermediair opzicht. Het familiearchief herbergt een schat aan gegevens. Zolang er een archivaris is die er tijd aan wil besteden, is het nuttig om het archief in stand te houden. Intermediair gezien vervult de stichting een rol met het ASN (Andringa Staach Nijs) en de familiereunie. Welnu, voor de duur dat er uitvoerders zijn voor deze taken zijn en voldoende financiële middelen om ze uit te voeren, moeten wij dit gewoon blijven doen, is mijn stelling. Waar het aan ontbreekt, is deskundigheid om grotere projecten uit te voeren, bijvoorbeeld de gegevens uit beide Andringa boeken samen te voegen tot een nieuw boek. Ook liggen er in het verlengde van de intermediaire functie nog wensen voor een eigen internetsite. Ik heb het dan over doelstellingen op lange termijn. We zullen, gezien de huidige bemanning, moeten accepteren dat er op korte termijn grote beperkingen zijn in wat aangepakt gaat worden. Er zijn wel eens gedachten geopperd om de stichting op te heffen, maar daar ben ik echt geen voorstander van. Ook als de huidige bestuurders niet in staat zijn om de stichting te laten reilen en zeilen is opheffing niet noodzakelijk. Ook met minder bestuursleden kan de waakvlam blijven branden.

Toekomstige ontwikkelingen

Op korte termijn zal de AS blijven voortbestaan in de vorm van de laatste jaren, half slapend, half wakend en af en toe een oprisping voor een aardig project. Daar kunnen wij kennelijk allemaal mee leven. Het ASN zal ieder jaar twee maal blijven verschijnen. De bestuursleden slagen er ondanks allerlei hindernissen in het familieblaadje uit te laten komen. En volgens de reacties hebben we een trouwe schare van lezers en donateurs. Niks aan de hand dus. Of wel? Het zou zo aardig zijn als er grootschaliger producties en projecten van de grond getild zouden worden. En filosoferend over de toekomst van de stichting denk ik dat dit vast wel weer de komende vijftienvintig jaar gaat gebeuren. Er zullen ongetwijfeld vroeg of laat familieleden aan de bel trekken om datgene voort te zetten – in welke vorm dan ook – wat het oude bestuur heeft opgezet. Het bestuur van nu kan faciliteiten bieden en ondersteuning op het moment dat er initiatieven komen. De rol van het bestuur zal veranderen: van actief sturend naar passief afwachtend, of juist andersom... Indien de familiereunie en ASN tot de belangrijkste stichtingstaken worden verheven, waar het sterk op gaat lijken, dan is dat toch min of meer een “slapend” bestaan met eens in de vier jaar een evenement dat tijd en energie vergt. Ik heb daar niets op tegen. Integendeel, omdat ik zelf na 18 jaar activiteit, meer aan de kantlijn wil meedoen. In Friesland zeggen ze zo mooi:

“As it net kin sa as it moat, dan moat it mar sa as it kin ...”

“Als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan”.

Herman Andringa, interim voorzitter Andringa Stichting

Nog snel een origineel cadeautje nodig?

Andringa verjaardagkunstkalenders zijn na betaling af te halen in:
Apeldoorn Piet Andringa – Bouwmeesterhoeve 208, 7326 RP
Leeuwarden Mw. C. Andringa – Janson, Dennenstraat 22, 8924 CJ
Kollum (Eppie), **Oldeholtpade** (Herman), **Veenwouden** (Tsjikke) en
Joure Fam. Ettema, Geert Knolweg 48, 8501 MK – vlakbij rotonde -

Bij dit Andringa familiekrantje is een **acceptgirostrook** gevoegd. Mocht u deze willen gebruiken om geld over te maken naar de Andringa Stichting, dan graag **duidelijk vermelden**:

- **het over te maken bedrag**
- **uw eigen bank/gironummer**
- **uw naam (met familiecode)**
- **uw adres met woonplaats**
- **aankruisen / invullen waarvoor het is bestemd**

Ook bij overmaking via telebankieren geldt bovenstaand verzoek. Het banknummer van Andringa Stichting is in maart 2005 opgeheven. Alle geldhandelingen voor de **Andringa Stichting** gaan nu alleen via **Postgiro 99008**. Het adres blijft: **Waterlelie 5, 9291 JP Kollum**

INHOUDSOPGAVE

Andringa Stichting adressen	pag. 2
Enkele belangrijke mededelingen	pag. 3
Even voorstellen	pag. 4
Column	pag. 5
25 jaar Andringa Stichting	pag. 7
Bestuurszaken	pag. 9
Opsporing verzocht ...	pag. 11
Acceptgirostroken en abonnement ASN	pag. 11
Ontmoetingen met Andringa's – 8 -	pag. 13
Getrouw aan hun geloof	pag. 17
Filosoferend over onze Andringa Stichting	pag. 20
Inhoudsopgave	pag. 23
Andringa boekbestellingen en kalenders	pag. 24

Andringa - publicaties

De Andringa familieboeken en Andringa kalenders zijn te bestellen door het verschuldigde bedrag over te maken naar:

Andringa Stichting, Waterlelie 5 te Kollum
Postgirorekening nr. 99008 onder vermelding van: Bestelling
.. x boek deel 1 en/of .. x boek deel 2 en/of .. x kalender.
Noteer duidelijk uw naam en adres op de acceptgirostrook.

Na ontvangst van het bedrag
krijgt u het bestelde thuis gestuurd.

Persoonlijk boeken of kalenders afhalen en betalen mag ook,
maar laat dit dan even van te voren weten aan:
Fam. F. Ettema - Andringa, Geert Knolweg 48, 8501 MK Joure

Kosten van de publicaties:

Andringa Boek deel 1 (1985) UITVERKOCHT	€ 40,00
Andringa Boek deel 2 (1996)	€ 25,00
Engelse versie (korte samenvatting bij deel 1) (Bij bestudering van deel 2 is deel 1 nodig als naslagwerk)	€ 20,00
Kalender per stuk	€ 10,00
TIJDELIJKE ACTIE (tot eind 2006): GRATIS KALENDER bij giften groter dan € 25,00 voor de Andringa Stichting	
Verzendkosten per boek in Nederland	€ 5,00
Verzendkosten per kalender in Nederland	€ 2,50
Verzendkosten naar het buitenland in overleg	